

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

അഞ്ചാം ഘട്ടം

ക്യാമ്പയിൻ 08

സുറത്തുൽ ഖസ്ഷൂഫ്

ആയത്ത് 01 മുതൽ 21 വരെ

2023 സെപ്റ്റംബർ 24 മുതൽ ഒക്ടോബർ 07 ശനി വരെ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്മാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

سورة القصص

28. സൂറതുൽ ക്വസസ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 88 - വിഭാഗം (റൂക്വ) 9

(52 മുതൽ 55 വരെ ആയത്തുകൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും 85-90 വചനം മദീനയിലേക്കുള്ള ഹിജ്റ മദ്ധ്യേ ജുഹ്ഫയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും മുകാത്തിൽ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.)

പരമ കാരൂണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ 'താ- സീൻ- മീം' (*)

طسّم

﴿2﴾ ഇവ സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

﴿3﴾ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി, മുസായുടെയും, ഫിരഔനിന്റെയും വൃത്താന്തത്തിൽനിന്ന് (ചിലത്) യഥാർത്ഥനിലയിൽ നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരുന്നു.

تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبإِ مُوسَىٰ
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ

﴿4﴾ നിശ്ചയമായും, ഫിരഔൻ നാട്ടിൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു. അതിലെ ആളുകളെ അവൻ (പല) കക്ഷികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ- അവരുടെ ആൺകുട്ടികളെ അറുകൊല നടത്തുകയും, അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ

(* ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിന്മുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[പെൺകുട്ടികളെ] ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.

طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾

ഇവ, അവ **آيَاتُ الْكِتَابِ** വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് **الْمُبِينِ** സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ **﴿3﴾** **تَتْلُوا** നാം ഓതിത്തരുന്നു **وَفِرْعَوْنُ** ഹിരഔന്റെയും **بِالْحَقِّ** യഥാർത്ഥനിലയിൽ, മുറപ്രകാരം **لِقَوْمٍ** ഒരു ജനതക്ക് വേണ്ടി **يُؤْمِنُونَ** അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു **﴿4﴾** **إِنَّ فِرْعَوْنَ** നിശ്ചയമായും ഹിരഔൻ **عَلَا** പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു, ഔന്നത്യംകാണിച്ചു **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) **وَجَعَلَ** അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു **أَهْلَهَا** അതിലെ ആളുകളെ **يَسْتَضَعِفُ** പല കക്ഷികൾ അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു, അവശരാക്കിയിരുന്നു, ദുർബ്ബലമാക്കിയിരുന്നു **طَائِفَةً مِّنْهُمْ** അവരിൽനിന്നൊരു വിഭാഗത്തെ **يُذَبِّحُ** അറുകൊലചെയ്തുകൊണ്ട് **أَبْنَاءَهُمْ** അവരുടെ ആൺമക്കളെ **وَيَسْتَحْيِي** ജീവിക്കാൻ വിടുകയും (ബാക്കിയാക്കുകയും) ചെയ്തിരുന്നു **نِسَاءَهُمْ** അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ **كَانَ** നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു **مِنَ الْمُفْسِدِينَ** കുഴപ്പക്കാരിൽ, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

ഉപദേശം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുവാനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു പാഠം പഠിക്കുവാനും മുന്നോട്ടുവരുന്നത് വിശ്വാസികളായ ആളുകളായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് 'വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഓതിത്തരുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞത്. വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെയും, ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും യുഗമെന്ന് ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്ത് പോലും സ്വജനപക്ഷപാതവും സാധുമർദ്ദനവും നടമാടുന്നത് സാധാരണമാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ഹിരഔന്റെ ഏകാധിപത്യ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ഈജിപ്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളായ കിബ്തീ (കൊപ്തീ)കൾ ഭരണകക്ഷിയായ ഉന്നതവർഗമെന്നും, യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെ കാലം മുതൽ അവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തുവന്ന ഇസ്രാഇലുകാർ കേവലം അടിമകളായ അധമവർഗമെന്നും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്രാഇലുകാർ കാലാന്തരത്തിൽ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളായ യഅ്കൂബ് നബി (അ)യുടെയും, യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെയും മാർഗത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അധികം വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കിബ്തീകളിൽ നിന്നും ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ മതാചാരങ്ങളും സംസ്കാരപാരമ്പര്യവുമായിരുന്നു അവർക്കുള്ളത്. വർഗവിവേചനത്തിന് ഇതും കാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഇസ്രാഇലുകാർ വെറും മൃഗതുല്യരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അനേകം അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയരാവുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് ഇസ്രാഇലുകാരുടെ സംഖ്യാ വർദ്ധനവ് കിബ്തീകളിൽ അസൂയയും ഭയവും

ഉളവാക്കി. ഭാവിയിൽ തങ്ങളുടെ ഭരണം തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുവാൻ അത് കാരണമായേക്കുമോ എന്നായി. ഒടുക്കം ഇസ്ഹാഖിലിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെയെല്ലാം അറുകൊലചെയ്യാൻ ഫിരഔൻ കൽപിച്ചു.

ബൈബിൾ ഈ സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'യോസേഫും സഹോദരൻമാരെല്ലാവരും ആ തലമുറ ഒക്കെയും മരിച്ചു. യിസ്റായേൽ മക്കൾ സന്താനസമ്പന്നരായി അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു പെരുകി ബലപ്പെട്ടു; ദേശം അവരെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. അനന്തരം യോസേഫിനെ അറിയാത്ത പുതിയൊരു രാജാവ് മിസ്റായീമിൽ ഉണ്ടായി. അവൻ തന്റെ ജനത്തോട്; യിസ്റായേൽ ജനം നമ്മെക്കാൾ ബാഹുല്യവും ശക്തിയുമുള്ളവരാകുന്നു. അവർ പെരുകിട്ട ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോട് ചേർന്ന് നമ്മോട് പൊരുതി ഈ രാജ്യം വിട്ടുപൊയ്ക്കളവാൻ സംഗതി വരാതിരിക്കേണ്ടതിന് നാം അവരോട് ബുദ്ധിയായി പെരുമാറുക. അങ്ങനെ, കഠിനവേലകളാൽ അവരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെമേൽ ഊഴിയവിചാരകൻമാരെ ആക്കി... എന്നാൽ അവർ പീഡിപ്പിക്കുംതോറും ജനം പെരുകി വർദ്ധിച്ചു... സുതികർമ്മിണികളോട് എബ്രായ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ സുതികർമ്മത്തിന് ചെന്നുപ്രസവശയ്യയിൽ അവരെ കാണുമ്പോൾ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലേണം. പെണ്ണാകുന്നു എങ്കിൽ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്ന് കൽപിച്ചു...' (പുറപ്പാട്, അദ്ധ്യായം 1)

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു:-

﴿5﴾ നാട്ടിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്ന് നാമും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുകയും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്യാനും (നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു);

وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

﴿6﴾ നാട്ടിൽ അവർക്ക് സ്വാധീനം നൽകുകയും, ഫിരഔനാനും, ഹാമാനും അവരുടെ സൈന്യങ്ങൾക്കും തങ്ങൾ അവരിൽനിന്ന് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകരായിരുന്നവോ ആ കാര്യം (അനുഭവത്തിൽ) കാണിച്ചുകൊടുവാനും (നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു).

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

﴿5﴾ നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു أَنْ نَمُنَّ നാം ദാക്ഷിണ്യം (ഉപകാരം, നന്മ) ചെയ്യാൻ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا അവർ ബലഹീനമാക്കപ്പെട്ടു, അവശരാക്കപ്പെട്ടു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) وَنَجْعَلَهُمْ അവരെ നാം ആക്കുവാനും أَيْمَةً മുമ്പൻമാർ, നേതാക്കൻ وَنَجْعَلَهُمُ അവരെ നാം ആക്കുവാനും الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികൾ ﴿6﴾

﴿8﴾ എന്നിട്ട്, തങ്ങൾക്ക് ശത്രുവും, വ്യസനകരവും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി, ഫിരഔന്റെ ആൾക്കാർ അവനെ (നദിയിൽനിന്ന്) കണ്ടെടുത്തു.

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

നിശ്ചയമായും, ഫിരഔനും, ഹാമാനും, അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അബദ്ധം പിണഞ്ഞവരായിരുന്നു.

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

﴿8﴾ എന്നിട്ട് അവനെ കണ്ടെടുത്തു **فَالْتَقَطَهُ** ഫിരഔന്റെ ആൾക്കാർ **لِيَكُونَ** അവൻ ആയിരിക്കുവാൻ **عَدُوًّا** അവർക്ക് ശത്രുവും, ദുഃഖവും **وَ حَزَنًا** വ്യസനവും, **فِرْعَوْنَ** നിശ്ചയമായും ഫിരഔൻ **وَ هَامَانَ** ഹാമാനും **وَ جُنُودَهُمَا** അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും **كَانُوا** അവരായിരുന്നു **خَاطِئِينَ** പിഴച്ചവർ, അബദ്ധം പിണഞ്ഞവർ

അവരും അവരുടെ സർവസ്വവും നശിക്കുവാനും, അവരെ തീരാദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തുവാനും കാരണമുതനായി കലാശിക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞിനെ അവരുടെ കൈക്ക് തന്നെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. നൈൽനദിയിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുകയായിരുന്ന ആ കുട്ടിയെ എടുത്തു രക്ഷപ്പെടുത്തുകവഴി അവർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ വമ്പിച്ച ആപത്ത് വലിച്ചിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ കുട്ടി ഇസ്റാഹൂലിലെ പെട്ടവനായിരിക്കാമെന്നും, അവനെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നും ഫിരഔൻ ഉത്തരവിടാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് ഫിരഔന്റെ ലാളനയിൽ തന്നെ കുട്ടി വളരണമെന്നായിരുന്നു.

﴿9﴾ ഫിരഔന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു: (ഈ കുട്ടി) എനിക്കും, അങ്ങേക്കും ഒരു കൺകുളിർമയായിരിക്കും- ഇവനെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുത്;

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ

‘ഇവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കവനെ ഒരു സന്താനമായി സ്വീകരിക്കാം.’ അവരാകട്ടെ, (യാഥാർത്ഥ്യം) അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿9﴾ ഫിരഔന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) **قُرْتُ عَيْنٍ** കൺകുളിർമയാണ് (മനസ്സന്തോഷമാണ്) **لِي** എനിക്ക് **وَلَكَ** അങ്ങേക്കും, നിനക്കും **لَا تَقْتُلُوهُ** നിങ്ങളവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത് **عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا** അവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, പ്രയോജനം ചെയ്തേക്കാം **أَوْ نَتَّخِذَهُ** അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കവനെ ആക്കാം, സ്വീകരിക്കാം **وَلَدًا** സന്താനമായി, **وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ** അവരാകട്ടെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല

കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഫിരഔന്റെ ഭാര്യക്ക് അലിവു ആവേശവും തോന്നി. തങ്ങൾക്ക് അവനെ ലാളിച്ചും ഓമനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കാം, ഒരു പോറ്റുകുട്ടിയായി വളർത്താം. അവൻ മുഖാന്തരം ഭാവിയിൽ വല്ല ഗുണവും കിട്ടിയേക്കാം, ഏതായാലും അവനെ വധിച്ചുകൂടാ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു രാജ്ഞിയുടെ പക്ഷം. അങ്ങനെ മൂസാ (അ) വധത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കൊക്കും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ!

﴿10﴾ മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം (അസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം) ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. അവളുടെ മനസ്സിന് നാം ദാർശ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൾ അത് [ആ രഹസ്യം] വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കുമായിരുന്നു! അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവളാകുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (നാം അങ്ങനെ ചെയ്തത്).

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

﴿11﴾ അവൾ അവന്റെ [മൂസായുടെ] സഹോദരിയോട്; 'നീ അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നമ്പേഴിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞു

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۗ

എന്നിട്ട്, അവൾ അവനെപ്പറ്റി അകലെനിന്ന് കണ്ടുമനസ്സിലാക്കി; അവരാകട്ടെ അറിഞ്ഞിരുന്നിതുമില്ല.

فَبَصَّرْتَهُ بِهِ ۗ إِنَّ جُنُبًا وَمُهْمَلًا إِشْعُرُونَ ﴿١١﴾

﴿12﴾ (സഹോദരി വരുന്നതിന്) മുമ്പ് മൂലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ നാം അവൻ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? അവർ ഇവന് ഗുണകാംക്ഷികളായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ ۗ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾

﴿10﴾ فَأَرِغًا ആയിത്തീർന്നു. فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം. فَارِغًا ഒഴിഞ്ഞത്, ശൂന്യമായത്. إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ അത്

വെളിപ്പെടുത്തുക തന്നെ **لَوْلَا أَنْزَلْنَا بِطُنَّا** നാം ദാർശ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളുടെ മനസ്സിന് **لِتَكُونَ** അവൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ട (വൾ) **﴿11﴾ وَقَالَتْ** അവൾ പറഞ്ഞു **لَا أُخْتِي** അവന്റെ സഹോദരിയോട് **فُصِيهِ** നീ അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നന്വേഷിക്കുക, **فَبَصُرَتْ** എന്നിട്ടവൾ കണ്ടിരുന്നു **بِ** അവനെപ്പറ്റി **عَنْ جُنُبٍ** അകലെനിന്ന്, ദൂരത്തായിക്കൊണ്ട് **وَهُمْ** അവർ **لَا يَتَشْعُرُونَ** അറിഞ്ഞിരുന്നതല്ല **﴿12﴾** നാം നിരോധിക്കയും (മുടക്കം ചെയ്യുകയും) ചെയ്തു **عَلَيْهِ** അവന്, അവന്റെമേൽ **مُضَاعِفَةً** മൂലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ **مِنْ قَبْلُ** മുമ്പ് **فَقَالَتْ** അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു **هَلْ أَهْلُ بَيْتِي** ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് **يَكْفُلُونَهُ** അവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി **وَهُمْ** അവരാകട്ടെ **أَمْ** അവന് **نَاصِحُونَ** ഗുണകാംക്ഷികളുമായിരിക്കും.

കുട്ടിയെ നദിയിലിട്ടത് മുതൽ മാതാവിന് എത്രമാത്രം അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ കുട്ടിയെ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി അറിയുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അങ്ങനെ, കുഞ്ഞിനെ സംബന്ധിച്ച ഏക വിചാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതായി. അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയത്തിന് ദുഃഖതയും ശക്തിയും നൽകിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിൽനിന്ന് രഹസ്യം പുറത്തായേക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. അവൻ അവർക്ക് നൽകിയിരുന്ന വാഗ്ദാനം സത്യമാണെന്ന് അനന്തര സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുട്ടിയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗുഢമായി അന്വേഷിക്കാൻ മുസാ നബി (അ)യുടെ മൂത്തസഹോദരിയെ മാതാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. കുട്ടി രാജകൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ വിവരം അവൾക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, കുട്ടി ആരുടെയും മൂലകൂടിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ കൊട്ടാരവാസികൾ വിഷമിക്കുന്നതായി കാണുകയും, ആ സന്ദർഭം സാമർത്ഥ്യപൂർവ്വം അവൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ കൊട്ടാരകുഞ്ഞിനെ ഏറ്റുവാങ്ങി വേണ്ടത്ര പരിഗണനയോടുകൂടി വളർത്തുവാൻ പറ്റിയ ഒരുവീട്ടുകാർ തന്റെ അറിവിലുണ്ടെന്ന് ഉണർത്തിച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതോട് കൂടി കുട്ടിയെ മാതാവിന് തിരിച്ചു കിട്ടുക മാത്രമല്ല സംഭവിക്കുന്നത് കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നുള്ള പല ആനുകൂല്യങ്ങളും, നല്ല വേതനവും മാതാവിന് ലഭിക്കുകകൂടി ചെയ്യുമല്ലോ.

﴿13﴾ അങ്ങനെ, അവന്റെ മാതാവിന്റെ കൺകുളിർക്കുകയും, അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടി യും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് അവൾ അറിയേണ്ടതിനായും അവനെ നാം അവൾക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുമായിരുന്നില്ല

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ **إِلَىٰ أُمِّهِ** അവന്റെ അമ്മയ്ക്കു, **فَرَدَدْنَاهُ** തിരിച്ചുകൊടുത്തു, **كَيْ تَقَرَّ** ക്ഷമിക്കുവാൻവേണ്ടി **عَيْبًا** അവളുടെ കണ്ണട **وَلَا تَحْزَنَ** അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും **وَلِتَعْلَمَ** അവൾ അറിയുവാനും **أَنَّ وَعَدَ اللَّهُ** അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമാണെന്ന് **حَقًّا** യഥാർത്ഥം, **سُتْرًا** എങ്കിലും **وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ** അവരിലധികമാരും **لَا يَعْلَمُونَ** അറിഞ്ഞിട്ടില്ല

സഹോദരിയുടെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് കുട്ടിയെ മാതാവിന് തന്നെ തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ അവസരമുണ്ടാകുകയും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു അവരോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സൃഷ്ടികൾ അറിയുകയോ അനുമാനിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത മാർഗങ്ങളിൽകൂടി അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിലാക്കുന്നു. അവ നടപ്പിൽ വന്നു കാണുമ്പോഴേ മനുഷ്യന് അവ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ

വിഭാഗം - 2

﴿14﴾ അദ്ദേഹം [മൂസാ] തന്റെ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും, പാകതയെ അറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനവും (അഥവാ വിധികർതൃത്വവും) അറിവും നൽകി. അപ്രകാരമാണ് സൽഗുണവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ **وَاسْتَوَىٰ** **ءَاتَيْنَاهُ**
حُكْمًا **وَعِلْمًا** **وَكَذَٰلِكَ** **نَجْزِي**
الْمُحْسِنِينَ

﴿14﴾ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ, പ്രാപിച്ചപ്പോൾ **أَشُدَّهُ** തന്റെ ശക്തിയിൽ, (യൗവനദശയിൽ) **ءَاتَيْنَاهُ** അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി **حُكْمًا** വിധി, **وَعِلْمًا** വിജ്ഞാനവും **അറിവും** **وَكَذَٰلِكَ** അപ്രകാരം **نَجْزِي** നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു **الْمُحْسِنِينَ** നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, സൽഗുണവാൻമാർക്ക്

ഒരാളുടെ ശാരീരികമായ ശക്തിയും വളർച്ചയും പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ -അഥവാ യൗവനപ്രായത്തിലേക്കുവരുമ്പോൾ **بَلَغَ أَشُدَّهُ** (അവൻ തന്റെ ശക്തി പ്രാപിച്ചു) എന്നും, ബുദ്ധിക്ക് പക്വതയും, പാകതയും വരുമ്പോൾ **اسْتَوَىٰ** (ശരിയായ നിലയിലെത്തി) എന്നും പറയുന്നു. പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് രണ്ടിനും വയസ്സ് വ്യത്യാസപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **بَلَغَ أَشُدَّهُ** എന്ന് പറയപ്പെടുക 18 നും 30 നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും 30 നും 40 നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. **حُكْمًا** (ഹുക്മ്) എന്ന വാക്കിന് വിജ്ഞാനം, വിധി, വിധികർതൃത്വം, വിധിക്കുവാനുള്ള അധികാരം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നത് എന്നിരുന്നാലും കൂറെ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണെന്ന് താഴെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകനെന്ന നിലക്കുള്ള അറിവും, വിധികർതൃത്വവും ആയിരിക്കുകയില്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ്

കരുതേണ്ടത്. ഭാവിയിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകത്വമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. **اللَّهُ اعلم** പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

﴿15﴾ പട്ടണവാസികളുടെ ഒരു ശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത് അദ്ദേഹം അതിൽ [പട്ടണത്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു; അപ്പോൾ, അവിടെ രണ്ട് പുരുഷന്മാർ ശബ്ദം കൂട്ടുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി: ഇയാൾ [രണ്ടിലൊരുവൻ] തന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനും, ഇയാൾ [മറ്റൊരുവൻ] തന്റെ ശത്രുക്കളിൽപെട്ടവനുമാണ്.

അങ്ങനെ, തന്റെ കക്ഷിയിൽപെട്ടവൻ, ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവനെതിരിൽ അദ്ദേഹത്തോട് സഹായം തേടി.

അപ്പോൾ, മൂസാ അവനെ (മുഷ്ടി ചുരുട്ടി) ഇടിച്ചു, അങ്ങനെ, അവന്റെ പണിതീർത്തു [കഥ കഴിച്ചു!] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇത് പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ്; നിശ്ചയമായും, അവൻ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു!'

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ
مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَذَا
مِنْ عَدُوِّهِ ۗ

فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۖ عَلَى
الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ

فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ قَالَ
هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ عَدُوٌّ
مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

﴿15﴾ **وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ** അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു പട്ടണത്തിൽ **مِّنْ أَهْلِهَا** ഒരു അശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത്, അശ്രദ്ധാവേളയിൽ **فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ** അതിലെ ആൾക്കാരിൽ (നിവാസികളിൽ) നിന്നുള്ള **يَقْتَتِلَانِ** അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി **هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ** അതിൽ രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ **وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ** അവർ ശബ്ദം കൂട്ടുന്നതായി ഇവൻ **فَاسْتَعَاثَهُ** തന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനാണ് **الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ** ഇവൻ (മറ്റൊരുവൻ) **عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ** തന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവനുമാണ് **فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ** അപ്പോൾ അവനെ ഇടിച്ചു **فَقَضَىٰ عَلَيْهِ** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവന്റെ കഥ കഴിച്ചു, **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു **هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ** ഇത് പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ് **مُّضِلٌّ مُّبِينٌ** ഇത് നിശ്ചയമായും അവൻ ശത്രുവാകുന്നു!

വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന **مُبِينٌ** വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ

ഇസ്‌റാഹൂല്യരുടെ വാസസ്ഥലം പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അൽപം അകലെയായിരുന്നു. മൂസാ നബി (അ) ഒരിക്കൽ പട്ടണത്തിൽ വന്നപ്പോഴാണ് യാദൃശ്ചികമായി ആ സംഭവമുണ്ടായത്. പട്ടണവാസികളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാൻ ഇടയാക്കാത്ത ഒരവസരമായിരുന്നു അത്. ഉച്ചസമയത്തെ ഉഷ്ണാവസ്ഥയാണതിന് കാരണമെന്നും, അതല്ല സന്ധ്യാ സമയത്തെ ഇരുട്ടാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇസ്‌റാഹൂൽക്കാരണക്കൊണ്ട് കിബ്‌തീ വർഗ്ഗക്കാർ കഠിനജോലി ചെയ്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ശബ്ദം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇസ്‌റാഹൂൽക്കാരന്റെ സഹായാർത്ഥനയനുസരിച്ച് ആരോഗ്യശാസ്ത്രനായ മൂസാ (അ) കിബ്‌തീയെ ശക്തിയാക്കുകയെന്നുകൊടുത്തു. അതിലവന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞുപോയി. അവിചാരിതമായിട്ടാണെങ്കിലും, അവിവേകമായിത്തീർന്ന ആ കൃത്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വളരെ വേദിച്ചു.

﴿16﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! ഞാൻ എന്നോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നീ പൊറുത്തു തരേണമേ!' ആകയാൽ, അവൻ [ന്മു] അദ്ദേഹത്തിന് പൊറുത്തുകൊടുത്തു. നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമത്രെ.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

﴿17﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! നീ എന്റെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എനി ഞാൻ കുറ്റവാളികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കുന്നതേയല്ല.'

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

﴿16﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ രബ്ബേ! **إِنِّي ظَلَمْتُ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ അക്രമം, (അനീതി) ചെയ്തിരിക്കുന്നു **نَفْسِي** എന്നോട്, എന്റെ ആത്മാവിനോട് **فَاغْفِرْ لِي** അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ **فَغَفَرَ** അപ്പോൾ അവൻ പൊറുത്തു **لِي** അദ്ദേഹത്തിന് **إِنَّهُ** നിശ്ചയമായും അവൻ **هُوَ الْغَفُورُ** അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനത്രെ **الرَّحِيمُ** കരുണാനിധിയായ ﴿17﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ രബ്ബേ **بِمَا أَنْعَمْتَ** നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ട് **عَلَيَّ** എന്റെ മേൽ, എനിക്ക് **فَلَنْ أَكُونَ** എനി ഞാൻ ആയിരിക്കുകയേ ഇല്ല **ظَهِيرًا** പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ, സഹായി **لِلْمُجْرِمِينَ** കുറ്റവാളികൾക്ക്, പാപികൾക്ക്

അദ്ദേഹം വേദിച്ചുമടങ്ങുകയും, പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു. മേലിൽ ഇത്തരം അബദ്ധത്തിൽ കൂടുങ്ങുകയില്ലെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയവും ചെയ്തു. ഏതായാലും, സംഭവം വെളിക്ക് വന്നാൽ വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാകും. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ ഭരണകക്ഷിയിൽ പെട്ടവനും കൊലചെയ്തവൻ ഇസ്‌റാഹൂലിയുമാണല്ലോ.

സേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി) فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) وَمَا تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല أَنْ تَكُونَ നീ ആകുവാൻ مِنَ الْمُصَلِّحِينَ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

ഇന്നലത്തെ സംഭവം തന്റെ പക്കൽ കൈത്തെറ്റ് വന്നുപോയതാണെങ്കിലും, അതൊരു കൊലപാതകമാണല്ലോ. എന്തൊക്കെയാണ് അത്മൂലം നേരിടാനിരിക്കുന്നതെന്നറിയാതെ അദ്ദേഹം ഭയത്തിലും, ആശങ്കയിലും കഴിയുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിലാണ് വീണ്ടും അതേ മാതിരി വേറൊരു ഘട്ടവും തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. തലേ ദിവസം സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചവൻ ഇന്നും അതാ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു! ഇന്ന് അവനും മറ്റൊരു കിബ്തിയും കൂടി ശബ്ദംകൊടുക്കുകയാണ്. രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവെന്ന് പറഞ്ഞത് കിബ്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇന്നലെ ഒരു കൊലപാതകത്തിലേക്ക് തന്നെ എത്തിക്കുകയും, അതേ മാതിരി ഒരു രംഗം ഇന്നും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ (അ) അവനോട്: 'നീ ഒരു ദുർമാർഗിതനാണ്' എന്ന് പറയുന്നത്. അതേസമയത്ത് കിബ്തീയാണെങ്കിൽ രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവും. ഇസ്റാഹൂലുരെ താൽപര്യ പൂർവ്വം മർദ്ദിക്കുന്നവരാണല്ലോ കിബ്തീകൾ. അതുകൊണ്ട് ഏതായാലും കിബ്തീകളെ നിലക്കുന്നിറുത്തുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് 'മൂസാ, ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്നത്പോലെ ഇന്ന് എന്നെയും കൊല്ലുവാനാണോ ഉദ്ദേശ്യം?' എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹത്തോട് പറയപ്പെട്ടത്.

ഇത് പറഞ്ഞ ആൾ- അഥവാ قَالَ (പറഞ്ഞു) എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായ സർവ്വനാമം (ضَمِيرٍ) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ആൾ- കിബ്തീയോ ഇസ്റാഹൂലിയോ എന്നതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇസ്റാഹൂൽക്കാരനാണെന്നാണ് അധികമാളും പറയുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ (അ) ആണെന്ന് മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല; 'നീ ദുർമാർഗിതനാണ്' എന്ന് ഇസ്റാഹൂലിയോട് കയർത്തുകൊണ്ട് മൂസാ (അ) കിബ്തീയുടെ നേരെ തിരിയുവാനുള്ള ശ്രമം കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ നേർക്ക് തിരിയുവാനാണ് ഭാവമെന്ന് അവൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു; അപ്പോഴാണ് അവൻ ആ വാക്ക് പറഞ്ഞത് എന്നാണ് അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നത് കിബ്തീയാണ് ആ വാക്കുകളുടെ വക്താവ് എന്നത്രെ. വാചകത്തിന്റെ സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ നബി (അ)യാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, വല്ല കിംവദന്തിയെയോ ഊഹത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവന് പണത്തെയിരിക്കുമല്ലോ. اللَّهُ اعْلَمُ ഏതായാലും മൂസാ നബി (അ)യുടെ ഭയം ഈ വാക്ക് മൂലം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അണിയറയിൽ ഗൂഢാലോചനകൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുതാനും.

﴿20﴾ പട്ടണത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തുനിന്ന് ഒരു പുരുഷൻ ഓടിവന്നു. അയാൾ (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: 'മൂസാ! നിന്നെ കൊല്ലുവാനായി പ്രധാനികൾ നിന്നെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നീ (രാജ്യത്ത്

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ

നിന്നും പുറത്തുപോയതൊക്കെയും! നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിനക്ക് ഗുണകാംക്ഷിക്കുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാണ്.

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي

لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പേടിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ!'

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ

نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

﴿20﴾ ഒരു പുരുഷൻ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തുനിന്ന് قَالَ يَا مُوسَى അന്വർഹത്തു ഹേ മുസാ ഇൻ الْمَلَأَ നിശ്ചയമായും പ്രധാനികൾ يَأْتِمُرُونَ അവർ ആലോചന നടത്തുന്നു بِكَ നിന്നെപ്പറ്റി لِیَقْتُلُوكَ നിന്നെ അവർ കൊല്ലുവാൻ فَاخْرُجْ അതുകൊണ്ട് നീ പുറത്തുപോയിക്കൊള്ളുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكَ നിനക്ക് مِنَ النَّاصِحِينَ ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവരിൽപ്പെട്ടവനാണ് ﴿21﴾ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടുപോയി مِنْهَا അവിടെനിന്ന് خَائِفًا പേടിച്ചവനായി يَتَرَقَّبُ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ نَجِّنِي എന്റെ റബ്ബേ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ مِنْ الْقَوْمِ ജനതയിൽനിന്ന് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

ആപത്തുകളിൽ നേരിട്ടേക്കാനിയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവനവൻ കഴിയുന്ന രക്ഷാ മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം രക്ഷക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ദൃഢ ചെറുക്കയും വേണമെന്നുള്ളതിന് ഇതിൽ മാതൃകയുണ്ട്. ഒരു നിലക്ക് ഭവിയ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് മുസാ നബി (അ)ക്ക് ഭയപ്പെടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തികച്ചും പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.